

Sygn.akt. II Cz 170/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Jankowska – Kocon (spr.)

Sędziowie: SSO Aurelia Pietrzak

SSO Janusz Kasnowski

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2014r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **R. K. i L. K.** przeciwko **J. L.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **powodów**

na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 17 października

2013r. w sprawie I C 1326/12 w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności

postanowił:

1 .oddalić zażalenie

2.zasądzić od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kwotę 60 zł

(sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

na oryginale właściwe podpisy

II Cz 170/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Inowrocławiu nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu wyrokowi tego sądu z dnia 4 lipca 2013r. i zasądził od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kwotę 66 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Sąd pierwszej instancji stwierdził, że wyrok powyższy jest prawomocny i stanowi tytuł egzekucyjny po myśli art. 777 § 1 k.p.c., zatem sąd nadał klauzulę wykonalności temu orzeczeniu zgodnie ze złożonym wnioskiem.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powodowie domagali się jego uchylenia i zasądzenia od pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżący zarzucili, że wyrok z dnia 4 lipca 2013r. nie powinien być uznany za prawomocny. Wszelkie wezwania i zawiadomienia o terminach rozpraw poprzedzających jego wydanie sąd wysyłał na nieprawidłowy adres powodów, pomimo iż sąd został poinformowany o zmianie adresu powodów. O zapadłym w sprawie wyroku powodowie dowiedzieli się z pisma komornika sądowego wzywającego do zapłaty należności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powodów nie jest zasadne.

Po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 4 lipca 2013r. sąd pierwszej instancji wydał wyrok, którym oddalił powództwo powodów. Wyrok ten nie został zaskarżony i w dniu 26 lipca 2013r. stał się prawomocny, co zostało stwierdzone zarządzeniem z dnia 2 sierpnia 2013r. (k. 58 akt). W dniu 2 października 2013r. wierzycielka złożyła opłacony wniosek o nadanie klauzuli wykonalności temu orzeczeniu. W tych okolicznościach sąd pierwszej instancji uwzględnił wniosek i nadał tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności, zgodnie z przepisem art. 782 § 1 k.p.c.

Zarzut zażalenia, iż wyrok nie powinien stać się prawomocny, ponieważ sąd wysłał powodom zawiadomienie o terminie rozprawy pod nieaktualny adres ich zamieszkania nie może odnieść skutku. O terminie rozprawy powodowie zostali powiadomieni poprzez awizo (k. 52 i 53 akt), co stanowi powiadomienie skuteczne. Zapadły w dniu 4 lipca 2013r. wyrok nie został zaskarżony przez powodów, zatem stał się on prawomocny z dniem uwzględnionym w zarządzeniu z dnia 2 sierpnia 2013r.

W tej sytuacji sąd pierwszej instancji miał podstawę do udzielenia na wniosek pozwanej klauzuli wykonalności temu orzeczeniu.

Zgodnie z art. 795 § 1 k.p.c., który stanowi podstawę prawną zaskarżenia postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności, przedmiotu zaskarżenia nie mogą stanowić zarzuty merytoryczne przeciwko istnieniu i zasadności świadczenia objętego tytułem, lecz wyłącznie zarzuty formalne wskazujące na uchybienia przez sąd przepisom procesowym o nadaniu klauzuli wykonalności. W okolicznościach sprawy sąd pierwszej instancji tym przepisom nie uchybił, gdyż zaskarżone orzeczenie wydał po stwierdzeniu prawomocności zapadłego w dniu 4 lipca 2013r. wyroku. Poza sporem pozostaje okoliczność, że wyrok ten nie został zaskarżony.

Kwestia właściwego powiadomienia stron o terminie rozprawy poprzedzającej wydanie wyroku nie może być przedmiotem badania w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności.

Wobec powyższego zarzuty zażalenia nie skutkowały zmiany zaskarżonego postanowienia, zatem zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. O kosztach orzeczono w myśl art. 98 i 108 § 1 k.p.c.

na oryginale właściwe podpisy